

Sazovické noviny

informace nejen pro Sazovické občany

Ročník VIII.

Prosinec 2011

Číslo 4 (31)

Zastav se na chvíli...

Vážení a milí spoluobčané, je tu opět prosinec, doba adventu, provoněná atmosférou blížících se Vánoc. Děti vylupují sladká okénka adventních kalendářů a nemohou se už dočkat, kdy přijde ten toužebně očekávaný „Ježíšek“. Dospělí jsou zaměstnáni přípravami, které ke každoročnímu předvánočnímu shonu patří. Říkají vám však něco slova: Zastav se na chvíli? Určitě jste již mnozí slyšeli známý výrok J. M. Thomase "Nezapomeň se zastavit a přivonět

k růži." Ale jak často si ve skutečnosti uděláme čas a vypadneme z hektického tempa svého života, abychom vzali na vědomí okolní svět? Příliš často se necháme uvěznit nabitým denním rozvrhem, až si proto ani neuvědomíme, že zapomínáme žít. ZPOMAL, ABYSES MOHL ROZHLÉDNOUT. Učiň něco pro sebe na cestě životem. Zpomal a udělej si čas na to, abys mohl rozhlédnout kolem sebe a uvidět, co se děje právě teď, právě tam, kde

právě jsi (třeba i nyní, při čtení tohoto článku). Možná bychom totiž mohli přijít o něco nádherného. Něco nádherného k nám pomalu přichází. Je to čas Vánoc, čas lásky a pokoje. Prožijte je všichni ve vašich rodinách co nejkrásněji, mějte lásku v duších a pro každého vlídné slovo a pohlázení. Ať vás požehnání betlémského děťátka provází celými vánočními svátky i následujícím novým rokem 2012.

**VAŠE STAROSTKA
EDITA HRBÁČKOVÁ**

Vánoční poselství

Milí přátelé ze Sazovic, v rozjímání nad poselstvím Vánoc se vracím ke vzpomínkám na chvíle strávené v městě Betlémě. Město, které se nachází na jihu současného státu Izrael. Město, kde se před více než dvěma tisíci roky narodilo dítě, kterému rodiče dali jméno Ježíš.

Vánoční svátky nám byly v minulých desetiletích představovány jako svátky zimního slunovratu. Dnes jsou to pro mnohé svátky plné romantiky spojované se vzpomínkami na dětství, chvíle pohody v rodinném kruhu ověncené řadou krásných zvyků, vánočních stromečků, pohádek a dárků. Každému bych rád ze srdce popřál, aby je i takto mohli prožít.

Jednou z krásných tradic je předávání betlémského světla. Jde o plamen, který je týdně před Vánocemi zapálen právě ve zmiňovaném městě ležícím v palestinské autonomii nazývané Západní břeh Jordánu, v současném státu Izrael, tedy na místě, kde se Ježíš Kristus narodil. Toto betlémské světlo, které je štafetovým způsobem předáváno a o vánočních

svátcích si jej lidé odnášejí z půlnoční domů, nám připomíná, co je poselstvím těchto oblíbených svátků.

Jsme lidé a máme být lidé. A to, co nás dělá lidmi není to, že máme dvě ruce a nohy, že chodíme do školy nebo do práce, že řídíme auto nebo trávíme čas u počítače. Ale to, že jsme schopni milovat a tím se podobat Bohu. A o Vánocích se Bůh stal člověkem, aby nám byl blízko jak jen to je možné, aby nás této schopnosti intenzivně učil.

Jsi i ty plně člověkem? Je na čase začít brát vážně poselství vánočních svátků a odhalit původ těch krásných vánočních zvyků. Dáváme-li si o Vánocích dárky, pak proto, že si uvědomujeme, jak moc jsme byli narozením betlémského dítěte obdarováni.

K plnému prožití tohoto svátečního poselství nám pomáhají vánoční bohoslužby, na které vás tímto ze srdce zvu. Přeji vám požehnané Vánoce!

P. Michal Šálek, duchovní správce

Poděkování

MILÍ SPOLUOBČANÉ, VYUŽÍVÁM TÉTO PŘÍLEŽITOSTI, ABYCH V ZÁVĚRU ROKU PODĚKOVALA VŠEM LIDEM DOBRÉ VŮLE Z NAŠÍ OBCE, KTEŘÍ JSOU VŽDY OCHOTNÍ A VNÍMAVÍ PRO DOBROU VĚC. LETOS SE JICH PODAŘILO VÍCE, MNOHÍ SI RÁDI VZPOMENOU NAPŘ. NA POUTĚ NA HOSTÝN A NA DVOUDENNÍ POUŤ KE SV. ZDISLAVĚ - PATRONCE RODIN - DO JABLONĚHOV PODJEŠTĚDÍ.

DĚKUJI ZA VŠE, CO JSTE PRO SVÉ BLIŽNÍ, JAK JEDNOTLIVCE, TAK I PRO CELÉ NAŠE SPOLEČENSTVÍ UDĚLALI.

TAKÉ VÁM VŠEM CHCI ZE SRDCE POPŘÁT VÁNOCE PROŽITÉ V KLIDU A MÍRU A V NOVÉM ROCE 2012 AŽ VÁS PROVÁZÍ ŠTĚSTÍ, ZDRAVÍ A BOŽÍ POŽEHNÁNÍ KAŽDÝ NOVÝ DEN, KTERÝ SE PŘED VÁMI OTEVŘE.

MARIE RAPANTOVÁ

Květa Fialová: Miluji diváky a do Sazovic se moc těším

Legendární Květa Fialová byla označená za nejkrásnější českou herečku minulého století. Dodnes diváky okouzluje ve filmech Limonádový Joe, Partie krásného dragouna, Účastníci zájezdu, S tebou mě baví svět, ale je i vyhledávanou divadelní herečkou. Před dvěma lety vytvořila na prknech Slovákého divadla postavu svérázného hraběnky Maude v černé komedii Harold a Maude. Právě teď se svým hereckým a životním přítelem Josefem Kubáníkem připravují další hru, v lednu bude mít v Uherském Hradišti premiéru dojemný příběh s názvem Oskar a růžová paní. Oba herci ale přijedou také do Sazovic.

S Květou Fialovou se znáte dlouho, znáte její přátele i rodinu...čím to je, že si vás tak oblíbila?

Josef Kubáník:

To kdybych věděl! Pátrám po tom pořád dokola, ptám se Květy, ale nevím to. Potkali jsme se 13. září 2008 a od té doby jsme vlastně pořád spolu, denně si telefonujeme, navštěvujeme se, znám její nejbližší, ať je to její Zuzanka s rodinou, Dana Batulková, Nad'a Konvalinková, nebo třeba pan prezident Havel. Bože, kde by mě tohle napadlo! Asi to je setkání, kterému se říká osudové.

Co k setkání řeknete vy, paní Fialová?

Květa Fialová:

Já jsem Pepička Kubánika poprvé uviděla, jak už říkal 13. září, a hned mi bylo jasné, že on je ten pravý Harold. Jen jsem špitla: „vy jste vila.“ U toho seděla Naděnka Konvalinková a řekla: „Květa už dlouho neviděla vilu,“ ale to mi nebránilo, že jsem si na Pepička vzala mobil a už to bylo. Pak jsem zašla za panem ředitelem Stránským, vyličila mu tu událost a řekla, že bych si v jeho krásném a nesmírně dobrém divadle chtěla zahrát hru Harold a Maude a on souhlasil. Je to tak snadné.

Vy dva spolu ale jezdíte i na besedy za diváky. Jaké to je?

Květa Fialová:

Božské. Miluji diváky, bez nich bychom nebyli vůbec nic a pokaždé se na ně těším. Mohou se mě na cokoli zeptat, na všechno odpovím, bývá u toho velká legrace.

JK: To je pravda, diváci Květu milují. V Kroměříži se jí před představením svěřila jedna známá, že jí umřel manžel i pes a Květa celý večer pojala jako seznamku, takže ve finále všichni věděli, kde dotyčná bydlí, co má ráda a náramně se bavili. Všechno totiž dělá s noblesou, lehkostí a neuvěřitelným smyslem pro humor.

O čem, paní Fialová, vyprávíte?

Květa Fialová:

O všem možném. Diváky zajímá, jak jsem se dostala k divadlu, vzpomínám na mé úžasné kolegy, ať to byl Vlád'a Menšík, Milda Kopecký, pan Werich a další a další. Řeč přijde i na natáčení filmů a samozřejmě i na to, co se děje v zákulisí.

Josef Kubáník:

Máme velkou výhodu, že o sobě s Květou ledacos víme, po večerech si povídáme a znám mnoho příhod, na které by si možná ona sama nevzpomněla. Často se mi pak stává, že jí na jevišti říkám: „Povyprávěj, jak to bylo, když jste točili Ostře sledované vlaky“ a Květa přidává další a další historky. Ty příběhy hned tak někde neuslyšíte.

Dostanou diváci příležitost zeptat se sami, co je zajímavá?

Květa Fialová:

Jistě, v druhé polovině večera odpovídám na otázky diváků, pak podepisuji fotky, knížky, ráda se s každým vyfotím, bývají to vždycky krásné večery.

Josef Kubáník:

Do Sazovic se moc těšíme. Každé setkání s diváky nás totiž nabíjí energií. Do té doby všem přeje me spokojené a láskyplné Vánoce.

Hasiči ani v zimě nebudou zahálet

Zima je už tady, vánoce jsou za dveřmi a mnozí by si mysleli, že i místní dobrovolní hasiči budou mít klid. Zdání ale klame. Nebudu tady bilancovat celý uplynulý rok, protože jsem v každém vydání novin psal, co se u hasičů událo, ale kdyby někdo chtěl vědět, jak celý téměř uplynulý rok probíhal, tak si může přečíst Výroční zprávu o činnosti, která je umístěna na obecních stránkách www.sazovice.cz v sekci *Spolky a kluby* pod odkazem *HASIČI, hlavní stránka*.

Určitě se ale zmíním o několika podstatných věcech. Jak jistě víte, dne 14. října proběhl sběr železa. Tato akce probíhá vždy na jaře a na podzim a vždy se zásluhou našich členů a občanů Sazovic podaří vybrat dostatek železného šrotu.

28. a 29. říjen patřil hlavně dětem. 28. října proběhl lampionový průvod zakončený krásným ohňostrojem a 29. proběhla podzimní vycházka dětí do přírody. Obě tyto akce organizovala obec za podpory nás hasičů. Vy, co jste se zúčastnili, mi jistě dáte za pravdu, že to byly vydařené akce a hlavně odpolední drakiáda, která následovala po vycházce do přírody, se všem moc líbila.

Potom už přišel listopad a v něm proběhlo na sále OÚ setkání starostů sborů dobrovolných hasičů Zlínského kraje. Bylo to 5. listopadu v 9 hodin ráno. Toto setkání probíhá vždy na jaře a na podzim právě u nás, protože zde máme výborné zázemí v místním sále. Další akcí v listopadu byla valná hromada našeho sboru. Je to vlastně výroční schůze pro

všechny naše členy, kde se shrne uplynulý rok a řeší se, co proběhlo a jaké jsou plány do roku příštího. Tato „schůze“ se uskutečnila 19. listopadu rovněž v sále OÚ. Všem zúčastněným děkuji a věřím, že se nás příští rok sejde přinejmenším tolik co letos.

Další věc, kterou jsme na závěr roku řešili, byla naše zásahová jednotka. Pro ty, kdo neví, o co se jedná, je to 9 mužů, kteří každý rok prochází zdravotní prohlídkou a potřebným školením, aby mohli, kdykoliv, když je to potřeba, zasáhnout a pomoci tak při nečekané události. Letos jsme tuto naši jednotku trochu pozměnili, aby se zlepšila její akceschopnost.

Proběhlo rovněž důležité školení těchto mužů, které provedl v salónku na koupališti jeden z členů pan Bohumil Botek. Pro všechny to mělo velký přínos a určitě tak jsou líp seznámeni s problematikou možných nastalých situací. Jména členů jednotky si můžete přečíst rovněž na výše uvedených stránkách v sekci *HASIČI, hlavní stránka* odkaz *Zásahová jednotka*.

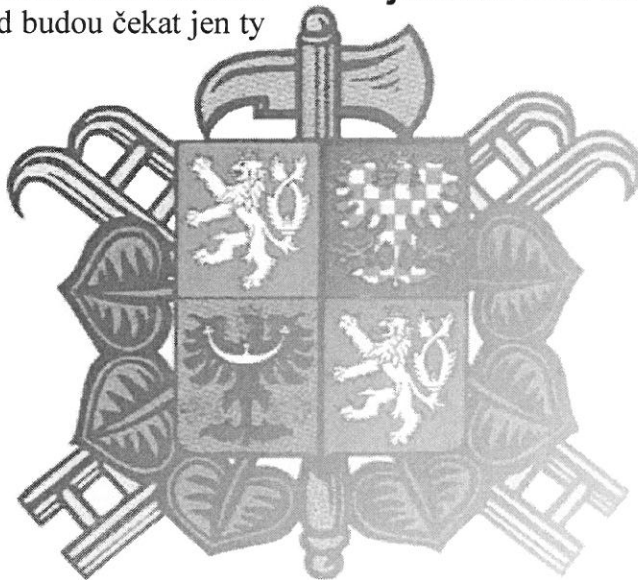
V nastalém zimním čase nás už snad budou čekat jen ty

příjemnější záležitosti. 30. prosince to bude turnaj v kuželkách v Machové a 14. ledna tradiční hasičský ples. Tímto zvou všechny příznivce dobré hudby na tento ples, protože kapela Zdounečanka je jistotou kvalitní zábavy pro všechny věkové kategorie.

V zimním období se bude provádět i údržba a nutné opravy naší hasičské techniky. Zde je totiž pořád co vylepšovat a opravovat. K materiálnímu vybavené nám též letos přibyla elektrocentrála Honda ECT 7000 F s výkonem 3,6 kW. Na její zakoupení nám poskytl finanční podporu ve výši 30 000 Kč Zlínský kraj. A co se týká našich závodních družstev mužů, dorostů, mladších a starších žáků, i ti budou přes zimu pilně trénovat, aby příští sezonu opět dokázali, že na to mají a že jsou dobří hasiči ze Sazovic.

Závěrem mi dovoluje popřát vám poklidné svátky vánoční, žádný hořící vánoční stromeček či jiné ozdoby a úspěšné vykročení do nového roku.

Tomáš Omyla
jednatel SDH Sazovice

Děni v mateřském centru

Maminky ze Sazovic si užívají mateřského centra, které již brzy oslaví roční výročí. Naše centrum v současné době navštěvuje přibližně 10 maminek se svými ratolestmi. Děti zde mají podnětné prostředí pro hraní a zábavu mezi sebou. Maminky si zde odpočinou od běžným starostí v domácnosti, odreagují se u kávy a proberou, co již jejich drobčkové umí nového. Vyměňujeme si své zkušenosti nejen s výchovou, ale například s vařením, nyní aktuálně i s pečením vánočního cukroví. Dále čas strávený v mateřském centru využíváme pro cvičení s dětmi na overballovém míčích, ke zpívání a říkánkám. K veškerým těmto činnostem nám obec poskytla sál, za což velmi děkujeme. Děti tak mají dostatek prostoru k předvedení všeho, co se již s maminkami naučily. Za slunečného počasí jsme k těmto účelům využívaly i výletišť Zahrázovo. Také jsme s dětmi chodily na procházky i delší

výlety. Vyzkoušely jsme již novou cyklostezku ze Sazovic do Mysločovic a při této příležitosti jsme navštívily v Mysločovicích dětské hřiště, kde byly děti opravdu ve svém živlu. Na průlezkách a skluzavkách se doslova vyřádily.

I do mateřského centra přišel Mikuláš, i když jen v podobě dárků pro děti. Maminky do mateřského centra pořídily ze společně vybraných peněz novou děts-

kou kuchyňku se spoustou nádobíčka. Dětem se dárek velmi líbil a nyní je vaření a následná „degustace“ jejich kuchařského umění nejoblíbenější činností dětí.

Herna je vybavena i pro nejmenší miminka. Máme zde houpací křesílko, hrazdičku i spoustu chrastítek. Za toto vybavení vděčíme paní Báře Šafářové, které touto cestou děkujeme. Pro větší děti je zde samozřejmě také spousta hraček, různých vkládaček, puzzle, autíček, plyšáků, panenek a také nové overballové míče, na kterých cvičíme. Za ty vděčíme Obecnímu úřadu Sazovice.

Tímto srdečně zveme k návštěvě centra všechny sazovické maminky, které jsou doma na mateřské či rodičovské dovolené. Scházíme se každou středu od 9:30 do 11:30 a nyní od listopadu i v pondělí od 15:30 do 17:30.

*Za sazovické maminky
Ing. Michaela Šimková
Bc. Jitka Otrubová*

6. pokračování - Historie našich křížů

Kříž u školy nechala postavit r. 1902 rodina Františka Šestáka, rolníka č.38. Rodina tato byla bezdětná. Do té doby na tom samém místě stál kříž dřevěný s plechovým Kristem. V blízkém okolí kříže se našlo velké množství lidských kostí a dochovala se zpráva, že to bylo pohřebiště sazovských občanů, když řádil v obci mor. Pravděpodobně to bylo za válek napoleonských, protože když byla v obci cholera r. 1866, tenkrát se mrtví pochovávali již v Mysločovicích.

Socha Panny Marie na Pláňavě. Tuto sochu dali postavit svým nákladem r. 1912 Josef a Marie Hradilovi č.30. Tito neměli dlouho děti, a proto udělali slib, že když dostanou zdravé dítě, tak postaví z vděčnosti pomník Panně Marii Hostýnské. Tak se také stalo. Dostali syna Josefa, který potom přebíral po rodičích 60 měřic hospodářství, ale později propadl alkoholu a propil polovinu usedlosti. Zemřel předčasně r. 1937.

Pomník padlým na Pláňavě. Ve světové válce 1914 - 1918 padlo na bojištích 14 sazovských vojáků. Rodina Fr. Doležela z č.102 byla zvlášť

postižena. Padli mu dva syni, František a Dominik, který byl učitelem. Rodina Doleželova kuctění památky svých drahých nechala postavit vlastním nákladem tento kříž Pomník padlých. To bylo r. 1920.

Socha sv. Antonína Paduanského na cestě k Machové. Když r. 1922 bylo v Sazovicích provedeno scelení rozdrobené půdy, tu někteří rolníci se cítili poškození tím, že prý dostali špatnější půdu, než měli dříve. Takovým poškozeným byl také Josef Velísek č.10, který se odvolal k zemskému výboru v Brně a žádal, by jeho nový celek mezi Lázy a Díly u Baby, který byl trochu zamokřený, byl mu zaměněn za Hony, které byly přiděleny Fr. Ryškovi z č.33. Když se tato věc táhla nerozhodně do nekonečna, udělal slib, že když mu bude požadovaný celek přidělen, tak nechá svým nákladem postavit na tomto celku sochu sv. Antonína Paduanského. Když byla nakonec pře rozhodnuta v jeho prospěch, tu dostal svému slibu a nechal postavit sochu a provedlo se její svěcení.

Kříž v poli v Rokytí směrem k Buňovu. Tento kříž dala

postavit rodina Šestáková č. 44, kteří měli přezdívkou Hrázecí. Tito neměli děti, a proto r. 1858 postavili kříž s prosbou, by jim dal Bůh děti. A skutečně. Dostali dceru Marii, všeobecně zvanou Maruša hrázecká. Bohužel ale byla slabomyslná.

V r. 1935 byl v Sazovicích ustaven Spolek sv. Václava pro postavení kaple svatováclavské. Spolek měl za úkol pomoci příspěvků svých členů, jakož i odkazy a dobrovolným i dary získat kapitál pro tuto stavbu. Obnos tento dosáhl v r. 1939 částky 200.000 Kč. Prvním předsedou spolku byl P. Josef Šesták, rodák sazovský, který byl toho času na odpočinku v klášteře ve Frýdlantu. Místopředsedou byl tehdejší starosta Vojtěch Velísek z č.90. Stavba se ale oddalovala, až do toho přišla německá okupace a konečně rok 1945, kdy nastřádaný vklad uvázl na vázaném vkladě. To znamenalo, že mohl být použit jen se svolením úřadů. Netřeba podotýkat, že žádat o peníze na stavbu kaple bylo naprosto bezúčelné.

Kaple měla státi mezi školou a stavením č. 68, trochu v pozadí, asi 30 metrů od silnice.

Krásný divadelní zážitek

Začátkem listopadu se pro sazovické zájemce o divadelní umění uskutečnil další zájezd do Slovákého divadla v Uherském Hradišti. Představení Harold a Maud, které zhlédli, je stále vyprodáno, a tak i naše obec měla vstupenky zamluveny několik měsíců dopředu. Zájem diváků přitahuje nejen hra samotná, ať už svou komikou nebo hlubokou lidskostí, která z ní vyzařuje, ale také hostující pražská herečka paní Květa Fialová. Ta spolu s uherskohradištským hercem Josefem Kubáníkem vytvořila ve hře skvělou hlavní dvojici. Kdo tuto umělkyni trochu blíže zná, jistě si při představení uvědomil, že v roli Maud hraje sama

sebe, moudrého, laskavého „božího člověka“.

Po představení byla předána jako poděkování za všechny přítomné sazovické diváky paní Květě Fialové kytice a publikace o Sazovicích a panu Josefu Kubáníkovi lahvinka slivovice. Zároveň se paní starostka Edita Hrbáčková zajímala o možnost uspořádat s oběma umělci v naší obci besedu s názvem Šťěstí Květy Fialové. Tento pořad by se měl realizovat v únoru nebo březnu příštího roku. Věříme, že všechny příznivce divadla a Květy Fialové z obce i okolí toto setkání určitě potěší.

Mgr. Věra Nejezová

Vánoce ve vzpomínkách pamětníků

Advent a Vánoce jsou časem očekávání, časem světla, radosti, pro děti pak časem tajemství, těšení a překvapení. V dnešní době časem hojnosti, ať už se to týká stolu přetékajícího cukrovím, ovocem, všemi možnými lahůdkami masitými i sladkými, nebo hojnosti dárků pod stromečkem, jimiž zahrnujeme sebe navzájem, ale především naše ratolesti. Ty pak ani nevědí, s kterým z dárků se dříve potěšit, pohrát si, mít z něho radost. Štědrá je i televize. Po celé svátky nás obšťastňuje takovým množstvím pohádek, komedií, romantických či dojemných příběhů na všech kanálech, že její příznivci musí neustále řešit dilema, na který z nich se dívat. A to jsem se nezmínila o obrovském množství předvánoční reklamy valící se na nás z televizní obrazovky, rozhlasu, novin, časopisů, letáků či přímo v obchodech už pomalu od září.

Ve všem tom shonu se vytrácí okamžiky, kdy si můžeme jen tak popovídat se svými blízkými, tiše se zamyslet, zavzpomínat. Třeba na to, jaké bývaly Vánoce dříve. před šedesáti, sedmdesáti lety. Až tam sahají vzpomínky sazovických pamětníků, kterých jsme se na Vánoce jejich dětství zeptali my.

Tři z nich - p. Marie Kaňová (84), p. Vladimír Mrázek (88) a p. Marie Mrázková (77) pocházejí přímo ze Sazovic, další tři - p. Marie Vybíralová (87), p.

Jaroslava Nečekalová (77) a p. Anežka Velísková (73) se do obce přivdaly z nedalekého okolí. Nejstarší z pamětníků prožívali své dětské Vánoce za první republiky, ti mladší v těžké době 2. světové války. Jak tedy jejich svátky vypadaly? Co měly společného a čím se lišily?

Tak především dárky tehdy nosil dětem už svatý Mikuláš, který se v Sazovicích spouštěl z nebe na modré mašli. Pokud se svatý někde „zdržel“, přivolávali ho kluci praskáním biče.

Pod stromečkem dárky nebyvaly. Mikulášská nadílka obsahovala nejčastěji ořechy, jablíčka, ale především velké perníky s nalepenými barevnými obrázky Mikuláše, čerta, panenek, husara na koni či šohaje v kroji. Pokud svatý přinesl i jiné dárky, bývaly to maličkosti - punčochy, ponožky, rukavice, to, co děti potřebovaly.

Štědrý den byl dnem pracovním jako kterýkoliv jiný. Hospodářství, dobytek, drůbež si žádaly své i o svátcích. Celý den lidé drželi přísný půst, maso nejedli ani při štědrovečerní večeři. Tu představovala především hřibová zasmažená polévka. Někde s „lukšama“, jinde s „kašů“ (jáhly) nebo se „zemákama“. Druhým chodem bývala krupice, prý na památku toho, že ji jedl Ježíšek. Ta se přichutila tím, co bylo doma - máslem, medem, skořicí, dokonce i zavařenými trnkami.

V rodině p. Velískové v Hvozdné jídávali místo krupice rýži se sušenými trnkami.

Štědrovečerní menu doplňovala vánočka pečená většinou ve formě, někde kynuté buchty, vdolky nebo koláče, zapíjely se čajem. Nechyběla miska s jablky a ořechy, ale cukroví se nepeklo, nanejvýš vanilkové rohlíčky nebo linecká kolečka. Ta se zavěšovala i na stromeček. Maminka p. Kaňové je dokonce navlhčila a obalila v krystalovém cukru, aby se pěkně třeptila.

Paní Nečekalová vzpomíná, jak ve válku dostali na Štědrý večer od tety dort. Byl upečený z 1 vajíčka, pláty slepené „kune- rolem“ (margarínem), ozdobený tvrdými cukratty, a dokonce svatojánským chlebem, vším, co teta doma měla. Nádherná a neskutečná dobrota... Ve válku totiž byly i sladkosti „na lístky“, tj. na příděl a ten činil 20 dkg měsíčně pro jedno dítě. Cukrlátky se muselo hodně šetřit, ale přesto děti nikdy nezapomněly dát i mamince a tatínkovi.

Výzdoba stromečku, pro který se chodilo do lesa často až na Štědrý den, bývávala skromná. Kromě už zmíněných lineckých koleček se na něj zavěšovaly také „střechýle“ (salonky). Do střapatých papírků a staniolu se balily většinou kostky cukru, někde dokonce jen kousky dřívěk.

Do košíčků z průsvitného celofánu se zavazovaly sušené trnky nebo tvrdá cukrlata. Paní Vybíralové přinesl její tatínek jednou už i kolekci. Až z Ostravy, kde byl na práci. Jenže domů se vrátil teprve o štědrovečerní noci, a tak maminka věšela dobroty na stromek tajně, když už děti spaly.

Kromě střechlů se stromeček zdobil také vatou napodobující sníh, někde stříbrnými řetězy, korálkovými ozdobami, velké skleněné baňky byly velikou vzácností a objevily se až mnohem později. Paní Nečekalová opatruje své nejmilejší vánoční ozdoby dodnes. Jako dítě milovala, jak se na stromečku třpytily a leskly v mihotavém světle svíček. Dokázala se na ně s bratrem dívat dlouhé chvíle, povídat si přitom a snít.

Nikde pod stromečkem nechyběl betlém. Někde měli papírový, jinde vyřezávaný, u Mrázků dokonce krásný sádrový. Barevné figurky byly vysoké téměř 20 cm a dětem je přivezl tatínek až z Uherského Hradiště. To byla veliká vzácnost a radost. Mrázkovi sice měli velké hospodářství, živobytí dostatek, ale hotových peněz nebývalo a všechno oblečení, obutí, náradí v domácnosti i v hospodářství se muselo opatrovat a šetřit.

O Vánocích bylo pro děti největším zážitkem strojení stromečku a stavění betlému. Nikdo z našich pamětníků si nevzpomíná, že by našel pod stromečkem nějakou hračku,

brusle, lyže, sánky... Jen tatínek p. Nečekalové snesl každý rok z půdy dvě kaučukové labutě, dřevěného slona a figurku čertíka, s nimiž si mohly děti u stromečku pohrát. Po Vánocích ale tyto vzácnosti putovaly zpátky „na hůru“. Malé Mařence Vybíralové udělal sánky staříček. Bůhví proč jim říkali „pěšáry“. A Anežka Velísková neměla sánky nikdy. Čekávala se sestrami, až jim je někdo „pošče“.

Dárky o Vánocích dostávaly jen děti v rodině p. Mrázkové. Její maminka za svobodna čtyři roky sloužila u zámožné rodiny v Olomouci a tam se přiučila vaření, zavařování i oslavování Vánoc „po městu“. Proto u nich pod stromečkem nikdy nechyběla knížka, za války pak to bývalo i oblečení „z druhé ruky“. Jídla i všeho dalšího zboží byl tenkrát nedostatek, a tak lidé z města jezdili k sedlákům na vesnici a za proviant - vajíčka, máslo, sádlo, mléko nebo maso měnili své oblečení.

Trochu jinak prožívala Štědrý večer malá Mařenka Kaňová. Její tatínek byl obecním policajtem a bubínkem a o Štědrém večeru chodíval po dědině „trůbit“. Od chalupy k chalupě a Mařenka i se sestrou chodily s ním. Tatínek dostal od hospodářů nějakou korunku a děvčata do prádelního koše, který nesla mezi sebou, skládala koláče a vdolky „syrňáky“ (s tvarohem) od sazovických hospodyní. Nejvíce se těšily k Ma-

houškům, ti totiž místo syrňáků dávali „hrušky“, které byly obzvlášť dobré. Výslužky bylo tolik, že se s ní podělily i s příbuznými, ale vdolek od Mahoušků nedaly nikdy nikomu.

Po večeri a koledování u stromečku se chodily menší děti podívat na stromek k rodině nebo ke kamarádům, obdivovaly a porovnávaly, jak ho kde mají nastrojený. Omladina obcházela za zpěvu koled dědinu. V chalupách dostávali pohoštění, ale alkohol se nenaléval, dodržoval se půst. To teprve na Boží hod bývalo ve většině domácností k obědu maso. Obyčejně domácí drůbež ze dvora nebo uzené či klobásy ze zabíječky.

Ani za mládí našich pamětníků se vánoční zvyky už příliš nedodržovaly. Rozkrajovalo se jablíčko, někde házela svobodná děvčata střevícem nebo trásla bezem s říkankou, aby se jim ozval pes z té strany, kam se mají vdát. Paní Nečekalové se „psí proctví“ splnilo. V šestnácti se svými dvěma kamarádkami bezem trásla, všem se psi z různých stran ozvali a všechny tři se v ty strany opravdu provdaly.

Velkolepou podívanou zejména pro děti byly jesličky v kostele. Malé Mařence Kaňové se ze všech figur nejvíce líbil Ježíšek. Ležel v jesličkách v mysločovickém kostele, měl černé vlásy a bílou košilku, ručičky i nožičky nahé...

Muselo mu být moc zima, a tak holčička začala přemlouvat maminku, ať vezmou Ježíška do vlnáku s sebou a doma že ho schovají pod duchnu, ať se chudáček zahřeje. Marně maminka vysvětlovala, že to nepůjde. Malá se svého dožadovala čím dál hlasitěji a důrazněji, až jí maminka nakonec musela kterousi „pohodit“ a šly s muzikou domů.

Kostel a bohoslužby oslavující narození Spasitele byly nejdůležitější součástí vánočních svátků pro celou

dědinu. Nebyl snad nikdo, kdo by do kostela nešel aspoň na půlnoční, jinde na jitřní. Horlivější už za sebou měli roráty, které se sloužily během adventu. Z Neubuzi, odkud pochází p. Vybíralová, se chodilo na jitřní do Slušovic už na pět hodin ráno a bylo možné absolvovat tři mše za sebou. V devět hodin pak odcházely z kostela místo věřících zmrzlé rampouchy. A když už byla vdaná v Sazovicích a jeden rok byl mysločovický kostel o svátcích zavřený kvůli epidemii

slintavky a kulhavky, nelenila jít na půlnoční pěšky až do Zlína a zase nazpátek.

Oč bývaly Vánoce v minulosti skromnější, o to je lidé prožívali ve větší pospolitosti a duchovnosti. Nezástávali jen u konzumu, hmotných požitků a povrchního pozlátka, jak se nám tyto svátky snaží prezentovat dnešní doba. Stojí za zamyšlení, kde i dnes je třeba hledat skutečné hodnoty.

Mgr. Věra Nejezová

Otevření nové cyklostezky

V pátek 25. listopadu byla oficiálně otevřena nově vybudovaná cyklostezka mezi obcemi Sazovice a Mysločovice. Tuto nejkratší spojnici mezi oběma obcemi, kterou dosud tvořila na jaře a na podzim blátivá a v létě vysokou trávou a plevellem zarostlá „polňačka“, nahradila 2,5 metru široká cesta s asfaltovým povrchem. Jen v místech, kudy pod ní vede plynové potrubí, nahradila asfalt rozebíratelná dlažba.

Slavnostní otevření cyklostezky se uskutečnilo u hřbitova v Mysločovicích, kde stezka začíná (nebo končí...). Necelý kilometr dlouhá trasa pokračuje po pravém břehu Svodnice až do Sazovic, kde v ulici Za Potokem navazuje na místní komunikaci.

Na malé slavnosti se setkali zastupitelé obou obcí - starostové p. Edita Hrbáčková

a p. Pavel Žák, jejich zástupci p. Jana Potočná a p. Antonín Mrhálek ze Sazovic a p. Dušan Dosoudil za obec Mysločovice a také další zastupitelé i řada občanů obou obcí. Otevření se zúčastnil i významný host - poslanec p. Ing. Jaroslav Plachý (ODS).

V krátkých projevech připomněli představitelé obcí historii projektu a přiblížili i jeho financování, p. poslanec Plachý pak poblahopřál k úspěšnému dokončení stavby. Následovalo slavnostní přestřižení pásky a procházka po nové komunikaci do Sazovic, kde v restauraci Na Koupališti čekalo na účastníky slavnosti malé pohoštění.

Plán na vybudování cyklostezky je starý čtyři roky. Během nich bylo třeba změnit územní plány obou obcí a vyřešit majetkoprávní vztahy k pozemkům, po nichž cyklo-

stezka vede. V roce 2010 došlo mezi Sazovicemi a Mysločovicemi k uzavření partnerské smlouvy, podle níž náleží Obci Mysločovice 2/3 a Obci Sazovice 1/3 cyklostezky. V tomto poměru se řešilo i financování celé stavby. Předpokládané náklady na stavbu činily 5,5 milionu Kč, ale firma, která zvítězila ve výběrovém řízení, realizovala projekt za 4 miliony Kč. 2,3 mil. získaly obce dotací ze Státního fondu dopravní infrastruktury, zbytek částky hradily samy ze svých rozpočtů. Samotná stavba byla zahájena začátkem září t. r. a dokončena v listopadu firmou Alpine Bau CZ s.r.o. Valašské Meziříčí.

Nezbývá než popřát, ať tato nová a skutečně užitečná komunikace dobře slouží cyklistům i chodcům ze Sazovic, Mysločovic i okolí.

Mgr. Věra Nejezová

Pohyb obyvatelstva za období říjen - prosinec 2011 v obci Sazovice

Stav obyvatel k 15. 10. 2011	705
Narození	2 (děvče, chlapec)
Úmrtí	1
Přihlášeno k trvalému pobytu	1
Odhlášeno z trvalého pobytu	1
Stav obyvatel k 15.12.2011	706

Obecní knihovna: Otevřeno každý čtvrtek od 15.30 do 19 hodin. Možnost nahlédnutí do katalogu knih Obecní knihovny Sazovice zadáním adresy: <http://knihovna2.sazovice.net> nebo <http://knihovna.sazovice.net>

Otevírací doby

Obecní úřad - úřední hodiny:

PONDĚLÍ 7.30 - 11.00, 14.00 - 17.30
STŘEDA 7.30 - 11.00, 14.00 - 17.30
Telefon: 577 121 500, 725 121 141

KADERNICTVÍ:

STŘEDA: 11.00 - 19.00 i bez objednávek
Radka Zívalíková, tel. 608 417 436
ČTVRTEK: dle tel. objednávek
Hana Ševečková, tel. 724 792 555

KOSMETIKA - tel.: 774 998 845
Martina Kalčíková

Potraviný Sazovjanka:

PONDĚLÍ 7.30 - 16.00
ÚTERÝ 7.30 - 16.00
STŘEDA 7.30 - 16.00
ČTVRTEK 7.30 - 16.00
PÁTEK 7.30 - 16.00
SOBOTA 7.00 - 10.00 telefon: 577 121 515

Pohostinství:

PONDĚLÍ - ČTVRTEK 14.00 - 22.00
PÁTEK 14.00 - 23.00
SOBOTA 11.00 - 23.00
NEDELE 10.00 - 22.00

PEDIKÚRA - tel.: 605 261 375

Poděkování

Děkujeme paní Editě Chytilové, která věnovala Obecnímu úřadu v Sazovicích smrk pro letošní vánoční výzdobu před obecním úřadem.

Novoroční přitek

Vážení spoluobčané,
přijměte opět naše pozvání na
společné Novoroční setkání,
které se uskuteční
v neděli 1. 1. 2012 v 17.00 hodin
před Obecním úřadem v Sazovicích.
Po slavnostním připitku bude odpálen
novoroční **ohňostroj.**
Těšíme se na setkání s Vámi.

